

РЕШЕНИЕ № 5

[населено място], 22.02.2019г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД в открито заседание на осемнадесети януари през две хиляди и деветнадесета година, IV състав

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕНЕЛИН ИВАНОВ

ЧЛЕНОВЕ: КРАСИМИРА РАЙЧЕВА

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА

при секретаря Даниела Йорданова и с участието на прокурора Тихомир Стоев като разгледа докладваното от съдия Лазарова ВНОХД № 196 по описа на АСНС за 2018г., за да се произнесе взе предвид следното:

С присъда от 19.03.2018г. по нохд № 2080/2017г. по описа на Специализиран наказателен съд, 13-ти състав е признал подсъдимия И. Д. П. ЕГН [ЕГН] за ВИНОВЕН, в това че от неустановена дата през месец март 2016г. до 19.11.2016г. в [населено място] е участвал в организирана престъпна група – структурирано трайно сдружение на повече от три лица с ръководител Й. Д. Й. ЕГН [ЕГН] и участници Д. Й. Г. ЕГН [ЕГН], В. Д. Й. ЕГН [ЕГН], Г. А. Я. ЕГН [ЕГН], Т. С. Й. ЕГН [ЕГН] и М. Б. Т., ЕГН [ЕГН], с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл.339 ал.1 от НК, за които се предвижда наказание лишаване от свобода повече от три години, като групата е създадена с користна цел, поради което и на основание чл.321 ал.3 т.2 вр. ал.2 от НК, във вр. с чл.36 и чл.54 от НК, го е осъдил на наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК ОТ ТРИ ГОДИНИ, което да бъде изтърпяно при първоначален общ режим.

На основание чл.189, ал.3 от НПК подсъдимият И. П. е осъден да заплати в полза на държавата по сметка на ГДБОП – МВР разноски по досъдебното производство в размер на 1675,58лв., както и по сметка на СНС направените в съдебното производство разноски в размер на 250 лева.

На основание чл.53 ал.2 буква „а“ от НК в полза на държавата са отнети веществените доказателства: картечен пистолет „Образец 61 ” („С.“), калибър 7,65 мм, предназначен за стрелба с патрони калибър 7,65 мм „В.” с фабричен номер Y.; пистолет „Е. -Е.“ модел GZ-M., калибър 6,35 мм, предназначен за стрелба с патрони калибър 6,35 мм „В.” със заличен фабричен номер; 100 (сто) броя патрони калибър 7.65 мм „В.”, предназначени за стрелба с пистолети и картечни пистолети калибър 7,65 мм; 57 (петдесет и седем) броя патрони калибър 6,35 мм „В.”, предназначени за стрелба с пистолети калибър 6,35 мм, 2 брой пистолет

марка „Г.“ модел 17, калибър 9 мм, с фабричен №:В., №: В., предназначени за стрелба с патрони калибър 9x19мм, 1 брой пистолет марка „ЧЗ“, модел „Р-09“, калибър 9 мм, с фабричен №: В., предназначен за стрелба с патрони калибър 9x19мм; 1 брой пистолет „М.“, калибър 9мм, с фабричен №:А., предназначен за стрелба с патрони калибър 9x18; 1 брой пистолет марка „В.“, модел „Р.“, кал.5,6 (.22), предназначен за стрелба с патрони периферно възпламеняване кал.5,6 мм (.22LR) със заличен фабричен №; 1 брой пистолет марка „Х. и К.“, модел „45С“, кал. „.45АСР“, предназначен за стрелба с патрони калибър .45АСР, с част от фабричен №**2*-*44**9”; 1 брой пистолет марка „Г.“ модел 17, калибър 9x19 мм, предназначен за стрелба с патрони калибър 9x19мм, с №В. върху затвора и №Е. върху цевта; 1 брой пистолет марка „Г.“ модел 21, калибър .45АСР, предназначен за стрелба с патрони калибър .45АСР, с фабричен №В.; 24 (двадесет и четири) броя патрони калибър 9x18мм., предназначени за стрелба с пистолети и картечни пистолети калибър 9x18мм; 75 (седемдесет и пет) броя патрони калибър .45АСР, предназначени за стрелба с пистолети калибър .45АСР; 10 (десет) броя патрони калибър 9x19мм „S.“, предназначени за стрелба с пистолети и картечни пистолети кал.9x19мм; 61 (шестдесет и един) броя патрони калибър 9x19мм, предназначени за стрелба с пистолети и картечни пистолети кал.9x19мм; 50 броя картечни пистолети марка „У.“, калибър 9 мм, предназначени за стрелба с патрони калибър 9x19мм „П.“; 1 брой пистолет марка „В.“, калибър 5,6 мм, със заличен фабричен номер, предназначен за стрелба с патрони калибър 5,6 мм /.22LR/; 50 (петдесет) броя стандартни огнестрелни боеприпаси – патрони калибър „.22 L. R.“ с периферно възпламеняване, годни за стрелба; 8 (осем) броя стандартни огнестрелни боеприпаси – патрони калибър 9x18 мм, годни за стрелба.

С въззивна жалба на подсъдимия П., подадена чрез защитника му, присъдата се обжалва като неправилна, незаконосъобразна, постановена при нарушение на процесуалните правила, довели до ограничаване на правото на защита на подсъдимото лице, а наложеното наказание се намира за явно несправедливо. Прави се искане за отмяна на присъдата и постановяване на нова оправдателна присъда. Сочи се, че допълнителни съображения ще бъдат изложени след запознаване с мотивите към съдебния акт.

Впоследствие е подадена молба от адв. М.Т., с уведомление че на основание чл.320 ал.4 НПК, допълнителните съображения ще бъдат изложени до даване ход на делото пред АСНС. Такива се представени в първото съдебно заседание пред въззивния съд на 27.06.2018г., като се правят възражения, че не са събрани доказателства за участието на П. в организираната престъпна група / ОПГ/, като от първостепенният съд са изложени факти, които не са в съответствие със събрания доказателствен материал по делото - описаната фактическа обстановка на стр.3 от

мотивите, че е проучвал пазара на оръжия, съгласувал със свид. Й., какви оръжия да се закупуват и пр. - не се подкрепя от нито едно друго доказателство, а напротив изготвените веществени доказателствени средства /ВДС/ в резултат на експлоатираните специални разузнавателни средства /СРС/, показанията на свид. Д. и обясненията на П. сочат на коренно различна фактическа обстановка - че П. е бил търсен от свид. Й., с оглед закупуване на обезопасени оръжия и резервни части за оръжия, като се подчертава че същите не са поставени под специален режим на придобиване. Защитата намира, че в противоречие с изискванията на чл. 14 НПК първоинстанционният съд е приел, че П. винаги е бил изряден, тъй като магазинът не работел постоянно, а проверките се извършвали след предварителна уговорка със служителите на МВР, доколкото по делото липсват данни за необходимото технологично време за обезопасяване на оръжията, поради което не може да бъде направен извод, че предварителното уведомяване от страна на проверяващите е с оглед привеждане в съответствие с представените констативни протоколи. В тази връзка се обръща внимание на показанията на свид. Г. - при постъпване на документи за отписване от регистрите на огнестрелни оръжия и отсъствие на П. от С., проверката е извършвана в рамките на следващия ден, като не са констатирани нередности при деактивацията на оръжията. Сочи се, че обясненията на подсъдимия относно механизма на деактивиране на оръжия, както и документалното оформление на деактивацията, се подкрепят изцяло от показанията на свид. А.. Развиват се съображения, че изготвените експертизи с обект 50 бр. картечни пистолета касаят състоянието им след преработката, а не към момента на обезопасяването, като подсъд. П. не следва да носи отговорност за действията на други лица по преправянето им, след придобиването им като обезопасени. Подчертава се, че по делото са разпитани множество свидетели, чиито показания са приобщени по реда на чл. 281 НПК /Е., М., М., А. Я. и свидетел с тайна самоличност 223/, които не споменават и дума за И. П., а по отношение показанията на свидетелите Д., Т. и П. в частта, пресъздаваща получени данни от експлоатираните СРС, се настоява за некрeditиране, предвид изготвените ВДС. Защитата намира наложеното наказание за явно несправедливо - неотговарящо на обществената опасност на деянието и дееца, който е неосъждан, семейно ангажиран, „с високо образователно и интелектуално ниво“ и без неприключили досъдебни производства, като инкриминираното деяние е изолиран случай в живота му. Цитира се тълкувателно решение № 47 от 21.XI.1979 г. по н.д. № 37/79 г., ОСНК, в подкрепа на довода, че възпиращата цел по чл. 36 НК ще бъде постигната с условно осъждане, което би въздействало и предупредително, предвид запазващата се възможност за привеждане в изпълнение на наказанието, в случай на извършване на ново престъпление от общ характер в изпитателния срок, което би гарантирало постигането на индивидуалната

превенция - основно преследвана от законодателя чрез института на чл. 66 ал.1 НК. От друга страна се подчертава, че в основата на генералната превенция се поставя неотвратимостта на наказанието, а не неговата тежест, като реализирането ѝ може да се постигне чрез създаване на усещане в обществото, че за всяко деяние се налага съответно наказание. В заключение се настоява за отмяна присъдата и за оправдаване на подсъдимия.

В хода на съдебните прения пред въззивния съд, представителят на АСП моли за оставяне на въззивната жалба без уважение като неоснователна и за потвърждаване на първоинстанционната присъда като правилна, законосъобразна и обоснована.

Защитата на подсъдимия поддържа подадената въззивна жалба и развитите в писменото допълнение доводи, като намира атакуваната присъда за неправилна, необоснована и незаконосъобразна, постановена в противоречие на събраните доказателства по делото и на материалния закон. Развиват се съображения за несъоставомерност на деянието, както от обективна, така и от субективна страна - извършвайки продажба на деактивирани оръжия подсъдимият не е знаел, че същите се закупуват от други лица, които впоследствие ги преправят и ги превръщат в бойни оръжия. Твърди се, че са налице противоречия в мотивите към присъдата, без обаче да се конкретизира в какво се изразяват същите. Прави се възражение и относно компетентността на вещото лице, изготвило назначената в хода на въззивното съдебно следствие съдебно-трасологическа експертиза, като се подчертава, че изготвеното от него заключение противоречи на обстоятелствената част на самата експертиза, както и на липсата на отговор от експерта по какъв точно начин е установил идентичност на трите съставни елемента на едно оръжие, за да се твърди, че трите съставни елемента на изследваните оръжия са именно на тези деактивирани оръжия, които са закупени от П. от съответните лица. Настоява се и за некредитиране на съдебно-трасологическата експертиза, изготвена от същото вещо лице в хода на първоинстанционното производство. В заключение се моли за отмяна на обжалваната присъда и за постановяване на нова оправдателна присъда, алтернативно да бъде изменена в частта, касаеща определеното наказание, като се приложат разпоредбите на чл.55 НК и чл.66 НК.

Подсъдимият П. се присъединява към пледоарията на адвоката си. В последната си дума моли за отмяна на присъдата на СНС и за постановяване на нова, с която да бъде признат за невинен.

АСНС след като прецени доводите, наведени във въззивните жалби, становищата на страните от съдебното заседание, материалите по делото и сам служебно провери изцяло правилността на атакувания първоинстанционен съдебен акт, намери за установено следното:

Първоинстанционното производство е протекло по реда на Глава X.

от НПК, като е проведено съкратеното съдебно следствие по смисъла на чл.371 т.1 НПК - страните са дали съгласие да не се провежда разпит на всички свидетели и някои от вещите лица, а при постановяване на присъдата непосредствено да се ползва съдържанието на съответните протоколи и експертни заключения от досъдебното производство, съобразено с изискванията на процесуалния закон. Въззивната инстанция не констатира допуснати съществени процесуални нарушения в хода на проведената диференцирана процедура. Единствено за прецизност следва да се посочи, че с определението си по чл.372 ал.3 НПК СНС неправилно е одобрил изразеното съгласие в частта за непровеждане на разпит на свидетеля Г. А. Я. и ползване на протокола от разпита му от досъдебното производство, тъй като лицето не е било разпитвано като свидетел от органите на разследването, доколкото е имало качеството на обвиняем т.е. одобреното съгласие касае несъществуващо писмено доказателствено средство, което на практика е невъзможно да бъде приобщено по реда на чл.373 ал.1 вр. чл.283 НПК и да бъде ползвано при постановяване на присъдата. Това е видно и от мотивите към нея, в които липсва обсъждане на подобен протокол, поради което следва да се приеме, че в случая се касае за неволно допуснатата техническа грешка, която не влияе на законосъобразността на проведената процедура.

Особените правила на съкратеното съдебно следствие се отнасят и касаят единствено производството пред първоинстанционния съд. При извършване на въззивната проверка на правилността на постановената първоинстанционна присъда, не съществуват ограничения в процедурата и в правомощията на въззивния съд, обусловени от проведената диференцирана процедура, включително и при евентуално провеждане на въззивно съдебно следствие.

Именно с цел изясняване на обективната истина, въззивният съд проведе въззивно съдебно следствие в хода, на което допусна и разпита на основание чл. 118 ал.1 т.1 НПК в качеството на свидетели останалите шест обвиняеми по досъдебното производство - Й. Д. Й., Д. Й. Г., В. Д. Й., Г. А. Я., Т. С. Й., М. Б. Т., за които наказателното производство е било прекратено по реда на Глава X. НПК; назначи съдебно-трасологическа експертиза и видеотехническа и лицево-идентификационна експертиза и изслуша заключенията им, приобщи към материалите по делото множество писмени доказателства – констативни протоколи за деактивиране на огнестрелни оръжия от подсъдимия П., в качеството му на оръжеен майстор; справка за задграничните пътувания на подсъдимия; протоколно определение от 06.07.2018г. по нохд № 2011/2017г на СНС, 16 състав; протоколно определение от 13.12.2016г. по нохд № 22751/2016г на СРС, 112 състав; документи от Безконтактни мултиплексорни вериги ЕООД, касаещи преминал курс за професионално обучение „Майстор по ремонт на оръжие“ на Г. А. Я.; писмо № 513000-33264/24.07.2018г. от началника

на отдел ОП-СДВР, удостоверяващо липсата на издадени разрешения по ЗОБВВПИ за горепосочените шест лица; констативни протоколи за извършени проверки в оръжеен магазин К. 2010 ЕООД от КОС 07 РУ-СДВР; справки от националните мобилни оператори, както и Експертна справка № 18/БАЛ-26 от 03.12.2018г.; 2 бр. протоколи за претърсване и изземване от 30.11.2018г.; постановление за привличане на обвиняем от 01.12.2018 г. на И. П., всички по ДП № 286/2018г. по описа на ГДБОП-МВР, Договор за отдаване под наем на недвижим имот от 08.01.2016 г.

След извършен собствен анализ и оценка, както на доказателствените източници, въз основа на които СНС е извел фактологията и правните изводи в мотивите към присъдата си, така и на доказателствата събрани в хода на въззивното следствие, настоящият въззивен състав прие за установена изложената по-долу фактическа обстановка, която частично се различава от приетата от СНС, като съображения за това подробно ще бъдат изложени.

Подсъдимият И. П. е вписан като адвокат в С. адвокатска колегия и е пълномощник на три търговски дружества, притежаващи разрешение за търговия с оръжия и боеприпаси - Лумпини 2015 ЕООД; В. ЕООД и К. 2010 ЕООД, а последното и за извършване на ремонтни дейности на оръжия и боеприпаси, валидно от 11.04.2016г. до 16.07.2019г. На 02.02.2016г. като пълномощник на трите дружества подсъдимият сключил договор за наем на складово помещение в [населено място] поле, общ. Е. П., [улица]. С договор от същата дата П. наел магазин в [населено място], кв.Г., [улица] от името на дружествата В. ЕООД и К. 2010 ЕООД, в което освен търговия с оръжия и боеприпаси, извършвал и дейност по ремонт и деактивация на огнестрелни оръжия в качеството си на оръжеен майстор, съгласно удостоверение № А-171/02.06.2014г. за професионално обучение за майстор по ремонта на ръчно огнестрелно оръжие.

Към м.април 2016г. подс.П. се познавал със свид.Й. Й., като по делото не са установени конкретното време и поводът на запознаването им. Й. Й. решил да организира мащабна дейност по противозаконно разпространение на оръжия и боеприпаси, с цел набавяне на значителни доходи. Във тази връзка същият сформирал организирана престъпна група / ОПГ/от доверени му хора, като решил да привлече в нея и подс.П., знаейки за възможностите му като представител на оръжейни търговци да набавя огнестрелни оръжия и части за такива. Не е установено кога и къде точно е създадена групата, но от доказателствата по делото се установява, че към 03 май 2016г. на територията на [населено място] е действала ОПГ, създадена с цел извършване на престъпления по чл.339 ал.1 НК - именно придобиване, държане и разпространение на огнестрелни оръжия и боеприпаси, без надлежно разрешение по ЗОБВВПИ, с ръководител Й. Й. и участници подс.И. П. и свидетелите Д. Й. Г., В. Д. Й., М. Б. Т. /съответно баща, брат и приятелка на Й. Й./, Г. А. Я. /негов близък приятел/ и Т. С.

Й. /негов познат/. Подс.И. П. отговарял за снабдяването на групата с огнестрелни оръжия и резервни части за такива. Във връзка със съвместната престъпна дейност подс.П. контактувал основно с ръководителя на групата. С Г. Я. и част от останалите участници в групата подс.П. имал инцидентни срещи, обикновено в присъствието на Й.Й. В. Й. бил пряко ангажиран с намирането на клиенти и продажбата на оръжията, чиито фабрични номера били заличавани в дома на Г. Я., от последния, Й. Й. и Д. Г., които наред с това пребоядисвали същите и ги привеждали в готовност за продажба. При необходимост оръжията се ремонтирали от Д. Г. и Т. Й., които имали съответните умения и знания за това. Т.Й. има работилница за обработка на метали, струговане и фрезование. В жилището на Я. се съхранявали готовите за продажба оръжия, като при евентуална сделка същият ги предоставял на В. Й. и Й. Й.. Част от оръжията били съхранявани и в жилището на приятелката на последния – М. С., която го подпомагала при извършването на продажбите. Й. и В. Й. отговаряли за намирането на клиенти и осъществяването на самите продажби, включително на чуждестранни граждани, с цел изнасянето им извън границите на страната. Такава продажба е засечена на 18.11.2016г. от ГДБОП, като при извършеното наблюдение и проследяване е установено излизане на М.Т. и Й. Й. от дома на последния в [жк], последващо влизане на Й.Й. в л.а. Т. модел Корола с ДК № Х., с предаден му от Т. пълен плик и излизането му след няколко минути с вече празен, смачкан в ръцете плик. При последвалото спиране на автомобила от служители на СДВР, от който са иззети 2 броя пистолета марка „G.“. По случая е образувано ДП срещу гръцкия гражданин М. А. Г., приключило със споразумение за прекратяване на наказателното производство, одобрено с протоколно определение по нохд № 22751/16г. по описа на СРС.

Подсъдимият П. закупувал огнестрелните оръжия от името на представляваните от него търговски дружества, притежаващи съответни разрешения за това, след което оформял документи за извършена деактивация, правеща невъзможно възстановяването им в годни за използване по предназначение. За снемането на оръжията от отчет, съставял съответни констативни протоколи за деактивирането им в две части - част I - Технологичен ред, която лично подписвал в качеството си на оръжеен майстор и част II - Констативна, която се подписвала от него като оръжеен майстор и от М. Ч., като управител на дружеството, собственик на оръжията. Подписаните констативни протоколи, съгласно действащата нормативна база подсъдимият представял за утвърждаване от началника на 07 РУ- СДВР на МВР – [населено място], при което не се извършвала проверка дали описаната деактивация действително е била извършена. Проверки били извършвани инцидентно от служители на сектор КОС на 07 РУ – СДВР на МВР в търговските обекти на

подсъдимия. Под претекст, че осъществява търговската дейност основно онлайн чрез интернет, поради което търговските му обекти не работят постоянно, подс.П. успял да създаде практика да бъде уведомяван предварително от проверяващите за предстоящите посещения на място, с цел съгласуване времето на извършването им. Във връзка с представени за утвърждаване в инкриминирания по обвинението период констативни протоколи за деактивиране на огнестрелни оръжия, съставени от оръжеен майстор И. П. и М. Ч. - управител на фирмата, били извършени седем проверки от служители на КОС- 07 РУ-СДВР в магазин и оръжейна работилница на К. 2010 ЕООД, находящи се на [улица], съответно на 11.05.2016г.; 15.06.2016г.; 14.07.2016г.; 29.08.2016г.; 11.09.2016г.; 12.10.2016г. и 19.11.2016г. Само при две от извършените проверки от 15.06.2016г. и 29.08.2016г. са проверени деактивирани оръжия, които обаче не са предмет на настоящото разследване и не фигурират в процесните констативни протоколи за извършена деактивация.

По отношение на огнестрелните оръжия, предназначени за дейността на престъпната група, П. не изпълнявал в цялост процедурите по деактивация, описани в съставените от него констативни протоколи в периода 03.05. - 24.10.2016г., а извършвал само отделни интервенции и заварки, без да ги деактивира по начин, правещ невъзможно последващото им възстановяване в годни за употреба по предназначение. В част от случаи подсъдимият дори не извършвал никакви интервенции по оръжията, но въпреки това във всеки един от съставените констативни протоколи за деактивация изрично отразявал, че посочените в тях огнестрелни „оръжия са деактивирани, при което всички части са в състояние на постоянна нефункционалност и не е възможно да бъдат отстранени, подменени, модифицирани по начин, който би позволил огнестрелните оръжия да бъдат въведени в употреба“. След утвърждаване на протоколите, подсъдимият отписвал оръжията от книгата за приход и разход, и ги предавал на ръководителя на групата. Свидетелите Г. Я., Й. Й. и Д. Г. премахвали частичните заварки, в случай че такива били направени, заличавали фабричните им номера и ги преобоядисвали, като впоследствие същите били продавани на неустановени лица, като за пласирането им отговаряли основно Й. и В. Й., в която им дейност били подпомагани от Г. Я. и М. Т.. В хода на осъществяваната престъпна деятелност, предвид увеличаване броя на продажбите, било взето решение Г. Я. да премине обучение за оръжеен майстор и да подпомага П. в тази дейност. За целта подс.П. го напътствал за набавянето на необходимите документи, насочил го към [фирма] за включване в обучителен курс, като внесъл таксата за него от името на К. 2010 ЕООД. За преминатия обучителен курс в периода 17.10.-28.10.2016г. на Г. Я. било издадено Удостоверение № 419-25/31.10.2016г. за професионално обучение за майстор по ремонта на оръжие.

През месец юни 2016г. И. П. заявил покупка от чешкото дружество „П. груп“ на оръжия, свързани с отбраната - 100 картечни пистолета „С.“, 100 нарезни цеви калибър 223 рем и 50 картечни пистолета „У.“ на обща стойност 21880 щатски долара. Първоначално получил картечните пистолети „С.“, като в изготвен от него констативен протокол от 19.09.2016г. отразил, че е деактивирал подробно описаните 99 бр. картечни пистолети „С.“, след подписване на протокола от него и М.Ч. и го представил за утвърждаване на началника на 07 РУ - СДВР . След утвърждаването му описаните в него оръжия били снети от отчет.

На 17.10.2016г. подс.П. получил 50-те картечни пистолети „У.“, които му били доставени със самолетна пратка до летище С. в три кашона. На 24.10.2016г. изготвил констативен протокол, в който отразил, че е деактивирал подробно описаните в него оръжия, сред които 50 бр. картечни пистолети „У.“, като след подписване го представил за утвърждаване на началника на 07 РУ - СДВР. След утвърждаването му описаните в него оръжия били снети от отчет .

Картечните пистолети У. били превозени до жилището на Г. Я. в [населено място],[жк], вх. Б, ет.2, ап.24 и пренесени от него, Й. Й. и Д. Г., като част от тях били в един от кашоните, с които били доставени от Ч.. В следващите няколко дни горепосочените три лица заличили серийните им номера, скъсили цевите им, извършили почистването и преобоядисването им, като ги привели в добър търговски вид.

След предварително дадени разрешения от СНС на 18.11.2016г. и на 19.11.2016г. в хода на проведена полицейска акция са извършени множество претърсвания и изземвания на жилища, моторни превозни средства, и обиски на членовете на групата и свързани с тях лица, както следва:

На 19.11.2016 година е извършено претърсване в апартамент, находящ се в [населено място], [жк], обитаван от Г. А. Я. и баща му А. Я., при което са намерени и иззети общо 10 (десет) броя патрони; правоъгълна кутия, съдържаща 50 (петдесет) броя патрони; пистолет марка „W.“, със заличен сериен номер; 2 броя пълнители; оптичен прибор; 35 броя пълнители; оранжев полиетиленов плик с надпис „100 В. магазина“, съдържащ работно горнище и долнище; 2 броя текстилно-гумирани ръкавици; бяла текстилна маска; 35 (тридесет и пет) броя автоматични картечни пистолета със сгъваем приклад, без поставени пълнители и без видими фабрични номера; черни пластмасови очила с черен ластик и с прозрачни стъкла; 2 броя сини полиетиленови чанти с надпис „1КЕА“, съдържащи пакети, при отварянето на които са намерени общо: 10 /десет/ броя картечни автоматични пистолета със сгъваем приклад и 2 /два/ броя пълнители; черен сак с червени кантове с надпис „Спорт“, съдържащ 5/пет/ броя пакета с общо 5 /пет/ броя картечни автоматични пистолета със сгъваем приклад и заличени фабрични номера и 1 /един/ брой пълнител; сини чанти

[номер]. Поради дълбокото заличаване не са проявени следи от заличения номер на картечни пистолети обозначени с № [номер], № [номер], и № [номер]. След извършено рентгеново пролъчване на тези картечни пистолети не са установени символи от фабричният им номер, като на един от тях / №31/ е установен № [номер], набит от лявата му страна, върху метална планка над ръкохватката.

От заключението на балистична експертиза № 90-Е/2017г. представените 18 бр. картечни пистолети са стандартни огнестрелни оръжия марка „U.“, калибър 9мм. предназначени за стрелба с патрони калибър 9x19мм „П.“. През цевите на картечните пистолети не е произвеждан изстрел след последното им почистване, като същите са технически изправни и годни да произвеждат изстрели. Не са установени нетехнологични заваръчни шевове по частите и механизмите, както и разпробиване на цевите. Цевите са допълнително обработвани в предната им част - скъсени с около 23-25 мм, с наличие на допълнителни механични следи, изработен допълнителен жлеб и следи получени най-вероятно при заваряване и последващата им обработка (шлайфане). Фабричните им номера са заличени по механичен начин, като след извършено физико - химично изследване (ецване), са проявени следи от заличения им номера № [номер], № [номер]; № [номер]; № [номер], № [номер], № [номер], № [номер], [номер], № [номер], № [номер], № [номер], № [номер]; № [номер]. Поради дълбокото заличаване не са проявени следи от заличения номер на останалите 5 бр. картечни пистолети, като след извършено рентгеново пролъчване на тези картечни пистолети не са установени символи от фабричният им номер. На един от тях е установен № [номер], набит от лявата му страна, върху метална планка над ръкохватката.

Всички горепосочени 44 картечни пистолети марка „U.“ с проявени фабрични номера, фигурират като деактивирани в Констативен протокол съставен от подс. П. на 24.10.2016г.

На 19.11.2016 година е извършено претърсване на управлявания от Д. Й. Г. лек автомобил марка Т. модел Ленд К. с ДК [рег.номер на МПС] А, при което на предна лява седалка е намерен и иззет констативен протокол с № 144300-220/09.11.2016г., съставен на 24.10.2016г. в обект на К. 2010 ЕООД от оръжеен майстор И. П. за деактивиране на огнестрелни оръжия /в това число горепосочените картечни пистолети марка „U.“/, а от жабката е иззета пружина с дължина около 12 см.

На 18.11.2016г. е извършено претърсване на обитаваното от Д. Г., В. Й. и Й. Й. жилище, намиращо се в [населено място], жк.Л. Т. №* ет.* [жилищен адрес] при което са намерени и иззети: мобилен телефон марка „С.“, банкнота с номинал от 500 /петстотин/ евро, 6 /шест/ броя банкноти с номинал от 100 /сто/ евро, 18 /осемнадесет/ броя банкноти с номинал от 50 /петдесет/ евро, 16 /шестнадесет/ броя пружини, метална част във вид на скоба, метален елемент с дължина 11 см., метален елемент с дължина

13,5см.

На 18.11.2016г. е извършен обиск на Й. Й., при който са намерени и иззети: 13 / тринадесет / броя банкноти с номинал от 100 /сто/ лева, 30 /тридесет/ броя банкноти с номинал от 50 /петдесет/лв.и мобилен телефон марка "А."

На 19.11.2016г. е извършено претърсване в жилище, находящо се в [населено място], бул.А. Д. К. № * вх.* ет.* ап.*, обитавано от С. М. М. /приятелката на В. Й./, при което са намерени и иззети: 3 /три/ броя мобилни телефона, ведно със СИМ - карти, подробно описани в съставения протокол, празен пълнител за оръжие, 4 /четири/ броя банкноти с номинал от 100 /сто/ лева и 52 /петдесет и два/ броя банкноти с номинал от 50 /петдесет/ лева

На 19.11.2016 година е извършено претърсване на къща, находяща се в [населено място], [улица], обитавана от Т. С. Й., при което са намерени и иззети: автоматичен пистолет със сгъваем приклад, със заличени фабрични номера, празен пълнител; 2 /две/ кутии, съдържащи общо 100 /сто/ броя патрони; пистолет с надпис „Е. Е.“, със заличен фабричен номер и празен пълнител; кутия, съдържаща 50 /петдесет/ патрона, малко полиетиленово пликче, съдържащо 7 /седем/ патрона; пушка, без номера; мобилен телефон марка, с включена в него СИМ – карта; лист хартия, със саморъчно изписан текст, чертежи и букви.

От заключението на извършената комплексна експертиза № 17/БАЛ-5 се установява, че с иззетите картечен пистолет „Образец 61“ („С.“), кал. 7,65мм със заличен номер, предназначен за стрелба с патрони кал.7,65мм В. и пистолет „Е. Е.“, мод. GZ-М., кал. 6,35мм, със заличен номер, предназначен за стрелба с патрони кал.6,35мм В., е стреляно след последното им почистване, като същите са годни да произведат изстрели и съгласно чл.4 ал.2 от ЗОБВВПИ, представляват огнестрелни оръжия.

От заключението на извършената трасологична експертиза № 108-Е/2017г., се установява, че номерата на горепосочените картечен пистолет „Образец 61“ („С.“), кал. 7,65мм и пистолет „Е. Е.“, мод. GZ-М., кал. 6,35мм са заличени по механичен начин, като след извършено физико-химично изследване/ецване са се проявили следи от заличения номер Y 4576 на картечен пистолет „С.“, кал. 7,65мм. Същият е отразен като деактивиран в Констативен протокол съставен от подс.П. на 19.09.2016г. Номерът на втория пистолет не е установен поради дълбокото заличаване.

На 18.11.2016г. е извършен обиск на М. Т., при който в дамската й чанта е намерена и иззета бяла кутия, съдържаща 5 /пет/ броя метални части с резба, опаковани в полиетилен и тиксо, мобилен телефон, СИМ - карта и др. вещи и документи.

На 19.11.2016г. при извършено претърсване в обитавания от нея апартамент, находящ се в [населено място], жк.О. 2 бл.277 вх.А ет.4 са иззети: 8 броя пистолети различни марки и модели, боеприпаси,

множество пълнители, аксесоари, части от оръжия, огнеупорен шнур, 80 /осемдесет/ броя банкноти с номинал от 100 /сто/ лева, 10 /десет/ броя банкноти с номинал от 10 /десет/ лева, 24 /двадесет и четири/ броя банкноти с номинал от 50 /петдесет/ лева, 37 /тридесет и седем/ броя банкноти с номинал от 100 /сто/ лева, 8 /осем/ броя банкноти с номинал от 50 /петдесет/ евро, 2 /два/ броя банкноти с номинал от 100 /сто/ евро, 3 /три/ броя банкноти с номинал от 10 /десет/ лева, 28 /двадесет и осем/ броя банкноти с номинал от 100 /сто/ лева и 32 /тридесет и два/ броя банкноти с номинал от 50 /петдесет/, множество мобилни телефони, СИМ - карти и картодържачи.

От заключението на балистична експертиза №17/БАЛ-6 се установява, че пистолет конструкция „М.“, кал.9мм, със заличен номер, предназначен за стрелба с патрони кал.9x18мм; 2бр. пистолети „G.“ мод.17, кал.9мм, със заличени номера, предназначени за стрелба с патрони кал.9x19мм; 1бр. пистолет „CZ“ мод. „P-09“, кал.9мм, със заличен номер, предназначен за стрелба патрони кал.9x19мм, иззети от жилището обитавано от М. Т., са годни да произвеждат изстрели и съгласно чл.4 ал.2 от ЗОБВВПИ, представляват огнестрелни оръжия. С пистолета „М.“ е стреляно след последното му почистване, а по останалите три пистолета е установено наличие на смазка.

От заключението на трасологична експертиза № 112-Е/2017г.се установява, че фабричните номера на горепосочените четири пистолети са заличени по механичен начин, като след извършено физико-химична изследване/ецване са се проявили следи от заличените номера за двата пистолета „G.“ мод.17, калибър 17мм, калибър 9мм - № В. и № В.; пистолета марка „CZ“- № В.; пистолета „М.“ - № AD 37 0005. Пистолети, с проявените фабрични номера, фигурират като деактивирани в съставените констативни протоколи от подс. П., в качеството му на оръжеен майстор – първите три в Констативен протокол от 24.10.2016г., а четвъртия в Констативен протокол от 29.08.2016г.

От заключението на балистична експертиза № 17/БАЛ-28 се установява, че 1бр.пистолет „W.“ мод.“P.“кал.5,6 (.22LR) със заличен номер, предназначен за стрелба с периферно възпламеняване кал.5,6, 1бр. пистолет „H.&K.“ мод. „45C“, кал. .45ACP, със заличен номер, предназначен за стрелба с патрони кал. .45ACP; 1бр. пистолет „G.“ мод.17, кал. 9мм, със заличени номера, предназначени за стрелба с патрони кал. 9x19мм; 1 бр. пистолет „G.“ мод.21, кал. .45ACP, със заличени номера, предназначени за стрелба с патрони кал. .45ACP, иззети от жилището, ползвано от М. Т. са годни да произвеждат изстрели и съгласно чл.4 ал.2 от ЗОБВВПИ, представляват огнестрелни оръжия. С тях е стреляно след последното им почистване.

От заключението на трасологична експертиза № 169–Е/2017г. се установява, че фабричните номера на горепосочените пистолети са

заличени по механичен начин, като след физико-химично изследване /ецеване/ са се е проявили следи от заличените номера, както следва: „G.“ мод.17, кал. 9мм- № В. върху затвора и № Е. върху цевта; „G.“ мод.21, кал. .45ACP - № В. върху затвора и цевта; „H.&K.“ мод. „45C“, кал. .45ACP – част от № [номер] върху затвора; за цев на пистолет „G.“ мод.17, кал. 9мм- №Р 234, а от другата страна на цевта №[ЕГН]. Поради дълбокото заличаване не са се проявили следи от номера на пистолет „W.“ мод.“P.“кал.5,6 (.22LR). Пистолети марка „G.“ мод.17, кал. 9мм „G.“ мод.21, с горепосочените проявени фабрични номера, са посочени като деактивирани в констативните протоколи, съставени от подс. П., съответно първият – в Констативен протокол от 03.05.2016г., а вторият - в Констативен протокол от 03.10.2016г. Пистолет „H.&K.“ мод. „45C“, кал. .45ACP със фабричен номер 128-044859, съвпадащ в проявените цифри и позиции на издетия пистолет „H.&K.“ мод. „45C“, кал. .45ACP, № [номер] фигурира като деактивиран в съставения на 24.10.2016г. Констативен протокол от подс. П..

От заключението на назначената и изслушана в първоинстанционното производство съдебно- трасологическа експертиза № 26/15.02.2018г. се установява, че всички картечни пистолети U.; картечен пистолет “С.” с № [номер] и 2 бр. пистолети G. с номер В. и В., пистолет CZ с № В. са без следи от деактивация по начина, описан в констативните протоколи. Частите и механизмите на представените за изследваните 54 броя оръжия са налице и взаимодействат правилно помежду си (зареждащ механизъм, ударнико-спусков механизъм, предпазител). В предната част на скъсените цеви на 50 бр. картечни пистолети марка U. пред муфата са констатирани една до две кръговидни ямки с различна форма и размери до около 10 мм, а в задна дясна средна част на затворния блок, в мястото зад отвора за изхвърляне на гилзите, са констатирани плитки динамични механични следи от металообработващ инструмент (шлайфгане) с отнемане от материала. Върху останалите четири пистолета интервенция (следи от заварки, допълнително обработване и разпробиване) върху частите и механизмите не са установени, с изключение в областта на серийните номера.

От заключението на назначената и изслушана във въззивното производство съдебно- трасологическа експертиза № 164/07.11.2018г. се установява, че по четирите пистолети : марка „M.“ кал. 9 x 19 мм с №[номер]; марка „X. и K.“, модел „45C“, кал „.45ACP“, с част от фабричен № [номер] върху затвора; марка „G.“, модел ”17“, калибър 9 x 19 мм, № В. върху затвора и № Е. върху цевта; пистолет марка „G.“, модел ”21“, калибър .45Auto, с №В., липсват следи за извършена деактивация по начина описан в съответните констативни протоколи за тяхната деактивация. Не е на лице последващо възстановяване на оръжията, с изключение на интервенция в областта на серийните номера.

На 16.12.2016 година с протокол за доброволно предаване от А. Я. /баща на Г. Я./ е предаден намиращ се в стаята на сина му Г. Я. кафяв хартиен кашон със залепени на него 2 броя лепенки с надписи: „К. 2010 L., М. -1, block 93, entr.V, flor 9, ap.l 10, S., В.“, и втората с надпис „В. А.“ с № [номер] 3380/12.10.2016г.“ Видно от писмо № 32-365172/30.12.2016г. на Агенция „Митници“ и от приложените към него карго манифест на полет FB 302/14.10.2016г. от Прага до С., А. 623-0149 3380 с изпращач Р. Г. S.R.O. и получател К. 2010 ЕООД, трансферна складова разписка от Летище С. ЕАД, документ за пренасяне на огнестрелни оръжия в рамките на ЕС на К. 2010 ЕООД и анекс към него с пълното описание на стоката, списък на пратките на полет FB 302/14.10.2016г. се установява, че пратка с № [номер]/12.10.2016г., с тегло 197,5 кг., разпределени в пет колета, съдържа оръжия, свързани с отбраната - 100 броя картечни пистолета марка „С.“ калибър 7,65 В. и 50 броя картечни пистолета марка „У.“ калибър 9x19, както 4 броя картечни пистолети марка „С.“ калибър 9 и 100 броя цеви калибър .223 R., за служебни цели, е пристигнала в Б. на 14.10.2016 година с полет на „В. А.“, FB 302/14.10.2016г. от Прага, с получател по документи фирма К. 2010 ЕООД, като е получена на 17.10.2016г. от И. Д. П..

В резултат на проведената полицейска операция дейността на ОПГ е била преустановена, участващите в нея лица /с изключение на подсъдимия/ били задържани като е образувано настоящото наказателно производство, което за останалите членове на групата, с изключение на подс. П. е приключило по реда на Глава X. от НПК.

В мотивите си, при анализа на доказателствената съвкупност, СНС на първо място е обсъдил обясненията на подс. П., депозирани в хода на съдебното следствие, като не им се е доверил в частта, отнасяща се до естеството на отношенията му с Й. Й. и Г. Я. и липсата на познанство с Д. Г. и В. Й., с оглед пълното им противоречие с останалата доказателствена маса - протоколите за претърсване и изземване, протокола за доброволно предаване, изготвените експертни заключения, приложените ВДС, в които са документирани чести телефонни разговори между подсъдимия и ръководителя на групата, както и конкретна среща на 18.10.2016г. между двамата /в мотивите погрешно е посочено името на Г. Я./ Въззивният се съгласява с това становище на първата инстанция, съобразявайки и обясненията на подсъдимия дадени пред въззивният съд, в които същият променя версията си твърдейки, че не познава Й. Й., за когото първоначално, пред СНС е заявил, че го познава като клиент, но няма спомен какви продукти е закупувал. Тази му теза се оборва, както от показанията на самия Й., така и от показанията на част от останалите участници в групата, които ще бъдат коментирани по-долу, и от резултатите от прилаганите СРС. Този извод в пълна степен се отнася и до твърденията му за липсата на познанство с Д. Г. и В. Й., както и за липсата

на връзка с Г. Я. след превеждането на таксата за обучителния курс за оръжеен майстор. В приложените по делото ВДС се съдържат телефонни разговори, в които Й. Й. и Г.Я. си препредават информация, свързана с въпросния обучителен курс, получена от подсъдимия или касаеща го /напр. записаните чрез СРС телефонни разговори №№ [номер], съдържащи се в том 12 от ДП, както и телефонни разговори №№[номер], съдържащи се в том 2 - ВДС/, от които се установяват близките им отношения.

В останалата им част, отнасяща се до извършваната деактивация на оръжията /с изключение на разясненията, свързани с документалното оформяне и отчисляване на оръжия/, изхвърлянето на кашона - веществено доказателство по делото, продажбата на деактивирани оръжия на различни лица, обясненията на П. пред въззивната инстанция се явяват в пълно противоречие с експертните заключения и заявеното от участници в групата, че някои от автоматичните пистолети U. са пренесени именно с този кашон, както и с отразеното в протоколите за претърсване и изземване. Допълнително съмнение в достоверността на изявленията на подсъдимият внася и липсата на логично обяснение относно причините, поради които не е деактивирал оръжията по нормативно предписания начин, а е извършвал обезопасяването им „по негов начин“ с пълното съзнание, че прилагането му следва да стане едва след съответна процедура за утвърждаване от служба „КОС“. От заключенията на назначените трасологически експертизи не са установени следи за извършена деактивация по начина, описан от подсъдимия И. Д. П. и свидетелите Й. Д. Й. и Г. А. Я. , както и по начина описан в съответните констативни протоколи, като по само на част от оръжията /картечни пистолети U./ са установени скъсени цеви и следи от отделни заварки, които обаче не съответстват на отразеното в съставените от него констативни протоколи за деактивация. Отчитайки двояката същност на обясненията на подсъдимото лице - като доказателствено средство, но и като важно средство за защита, подлагайки същите на внимателен анализ, като отчете степента на кореспонденцията им с другите кредитирани доказателства и доказателствени средства респ. отсъствие на такава, и причините за това разминаване, въззивният съд намира за правилно и аргументирано становището на СНС да не им се довери, в частта в която подсъдимият се разграничава от дейността на ОПГ. Несъмнено същите са израз на защитната му позиция и се оборват от редица други надеждни доказателствени източници, които преценени в съвкупност и логическа връзка помежду им установяват с нужната степен на категоричност и несъмненост принадлежността му към процесното престъпно сдружение.

Първостепенният съд не е кредитирал показанията на свид.Й. Й., разглеждайки същите в контекста на правото му по чл.121 ал.1 НПК, доколкото същият е признат за виновен и осъден за държане без надлежно разрешение само на част от процесните огнестрелни оръжия и боеприпаси

– тези намерени и иззети от дома на М.Т.. Въззивният съд се разграничава от становището на първата инстанция, че посочената законова разпоредба дава право на свидетеля „да даде такива отговори, които не биха го уличили в друго престъпление“. Упражняването на правото по чл. 121 ал.1 НПК не води до отпадане на качеството свидетел по делото въобще, като лицето дава показания по всички останали въпроси, свързани с предмета на доказване. Нещо повече, ако не откаже да свидетелства по определени въпроси, е длъжно да говори истината и по тях. Наказателна отговорност за неверни показания и затаяване на истината, обаче се носи само за показанията по въпроси, с чиито истинни отговори свидетелят не би уличил себе си или свои близки. Когато отговорите биха уличили свидетеля или другите лица, посочени в чл. 121 НПК в престъпление, наказателната отговорност за лъжесвидетелстване при неказване на истината или нейното затаяване отпада т.е. за свидетеля не отпада задължението да говори истината, като единствената разлика е, че при неспазване на същото, не носи наказателна отговорност по чл.290 НК. Освен това въззивната инстанция намира, че на част от показанията на свид. Й. може да се довери, като кореспондиращи на други доказателствени източници - за честите му посещения в магазина на П. след м.април 2016г., включително и с Г.Я., съпричастността му към финансирането на оръжейните покупки, участието му в тяхното пребоядисване, заличаване на серийните номера и привеждане в търговски вид съвместно с Г.Я. и Д.Г.. и преминатото обучение от Я. за оръжеен майстор. При разпита си пред въззивният съд свидетелят развива и допълва изнесената информация, конкретизирайки вида на закупуваните оръжия от магазина на П. и броя на покупките между 7-8 пъти за период от 6-7 месеца, транспортирането им с личния му лек автомобил, съвместните му посещения в магазина заедно с Г.Я. и Д.Г.; качването в дома на Я. на 3-4 кашона /приличащи на кашона, приобщен като веществено доказателство по делото, предаден с протокол за доброволно предаване/ с картечни пистолети У., които трябвало да „доизшлайфат и пребоядисат“ в рамките на 3 дни съвместно с горепосочените две лица; телефонните му контакти с подсъдимия, извършените действия в тази насока, включително и по скъсяване на цевите на оръжията.

В тези части показанията му намират доказателствена опора в показанията на свид. Г. Я. в първоинстанционното съдебно производство, кредитирани от СНС в частта, касаеща контактите му с подсъдимия и донасянето на оръжията в апартамента му. Въззивният съд намира, че същите следва да бъдат възприети като достоверни и относно съвместните посещения на Я. с Й. Й. в магазина на П., с когото го запознал Й.Й.; извършените действия от него, Й.Й. и Д.Г., изразяващи се почистване и пребоядисване на картечните пистолети, открити в дома му, които били пренесени от тримата от джипа на последния свидетел и които трябвало да

бъдат готови до 2 дни, като за съхранението им следвало да получи заплащане от Й. Й.; записването му в обучителен курс, след отправено му предложение от Й.Й. да започне работа като оръжеен майстор при подсъдимия. Същият е категоричен, че не е рязал цеви, и не е ползвал флекс и бормашина при обработването на оръжията, както и че не е извършвал интервенции за превръщането им в бойни и по премахване на заварки, като Й. Й. му казвал точно какво да прави. В показанията си пред въззивният съд свид. Г.Я. в основни линии се придържа към показанията си, дадени пред първостепенния съд, като пояснява че не му е ясен процеса на активация и деактивация, но потвърждава категорично, че единствено почиствал оръжията със спирт и ги пръскал с боя, и в негово присъствие други интервенции не са извършвани, както и че е бил насочен от подс.П. към конкретната фирма, в която да премине курс за оръжеен майстор, на когото впоследствие предал и издадените документи за преминато обучение.

Наличните противоречия между показанията на свидетелите Й. Й. и Г. Я. относно лицето запознало ги с подс.П., в какво са били поставени картечните пистолети U. и от кого са били доставени, разглобявани ли са били в процеса на обработката им в дома на Я. и имали ли са уговорка за заплащане на парична сума за съхранението им, не бяха преодолени чрез проведената очна ставка между двамата. Базирайки се на останалата налична доказателствена маса, въззивният съд приема, че част от същите картечните пистолети U. са били доставени в приложения като веществено доказателство по делото кашон, предаден с протокол за доброволно предаване от бащата на Г.Я., разтоварени са от джипа на свид.Д.Г. и преработката им не е включвала интервенции, извършени по описания от свид. Й. Й. за превръщането им в бойни, като единствено били скъсявани цеви и премахвани заварки, следи от които са констатирани при съответните експертни заключения в областта на трасологията. Твърденията на последния, че неустановено по делото лице с имена М. Х. от[жк]/близък на Г.Я./ ги запознало с П., съдът намира за недостоверни, тъй като от една страна Й. не е сигурен за фамилията на лицето/ пред СНС е говорил за М. Г./, а подсъдимият и свид. Г.Я. категорично отхвърлят подобна версия за първата им среща, както и въобще да познават такова лице, не се установяват и никакви данни за негова съпричастност към дейността на престъпната група и вторичната престъпна дейност, като такива не дава и свид. Й. Й., извън изолираните му твърдения за постигната предварителна договорка въпросното лице да преработва оръжията, а той да осигурява транспортирането им и финансовите средства за закупуването им.

В хода на въззивното следствие на основание чл. 118 ал.1 т.1 НПК са допуснати като свидетели и разпитани и останалите четирима участници в ОПГ.

От показанията на свид. Д. Г. се установява познанството през 2016г. между него и сина му с И. П.; предприетата от Й. Й. инициатива за започване на работа от Я. като оръжеен майстор към фирмата на подсъдимия, след преминал обучителен курс, заплатен от П.; разтоварването на кашоните с картечните пистолети У.; извършените от него, сина му Й. и Г.Я. дейности свързани със шлайфане и боядисване на картечните пистолети с донесените от него машини, „за да могат да им вземат парите“ и да бъдат върнати на П.. Същият пояснява, „това беше единичен случай, в който беше дадена много голяма бройка, много бързо да станело почистването“, тъй като И. П. заминавал за чужбина на някакъв симпозиум. Последното се потвърждава и от изисканата от въззивния съд справка за задграничните пътувания на подсъдимия, от която се установява че П. е бил извън границите на страната в периода 22.-27.11.2016г. Свид. Г. пояснява, че смисълът на извършените интервенции бил „да се вдигне цената“ на оръжията. Твърди, че намереният при извършеното претърсване в ползвания от него лек автомобил Констативен протокол от 24.10.2016г. бил в кашона с оръжията, и трябвало да го върне на подс. П., но той забравил.

При проведения разпит свид. В. Й. не отрича познанството си с подс. П., за който знае, че е адвокат и се занимава с оръжия, като няколко пъти придружавал брат си – Й. Й. при посещения в оръжейния му склад в кв. Г.. В показанията му се съдържа информация за: извършвани операции - пребойдисване и освежаване на огнестрелни оръжия от баща му, брат му и Г.Я., които го изпратили да купи спрей; преминалия обучителен курс за оръжеен майстор от Г.Я..

В показанията си свид. М. Т. изнася данни за извършеното претърсване в обитаваното от нея и приятеля й Й.Й. жилище в[жк], при което са иззети огнестрелни оръжия, както и за посещенията им през 2016г. в оръжеен магазин в кв. Г. и номера на ползвания от нея мобилен апарат през 2016г. Същите се подкрепят от други доказателствени източници, поради което се ползват с доверието на съда. В останалата им част, в която отрича съпричастност към разследваната престъпна група и нейната дейност, включително и на други участници в нея, както и въобще съществуването на такава, същите се явяват в разрез с ВДС по делото и показанията на свид. Т. и Д., които ще бъдат обект на коментар по-долу.

От показанията на Т.Й. се установяват доказателства за контактите му с Й. Й. в периода м.03 - 11.2016г., намирането в дома му на огнестрелни оръжия и боеприпаси при извършеното претърсване и изземване на 19.11.2016г., номера на ползвания от него мобилен телефон в този период и осъждането му за участието в процесната ОПГ, с ръководител Й.Й. и участник подс.П.. Тази информация настоящият съдебен състав намира за достоверна, като потвърдена от други доказателствени източници.

Наред с това въззивният съд съобрази, че горепосочените шест

свидетели са признати за виновни и санкционирани с влязъл в сила съдебен акт за престъплението по чл.321 ал.3 НК - за участието си в процесната ОПГ, ръководена от Й. Й., а Г.Я., Т.Й., М.Т. и Й.Й. и за вторичната престъпна дейност по чл.339 ал.1 НК.

Правилно съдът е кредитирал показанията на свидетелите Е. А. и В. Г., депозирани на досъдебното производство, за които по реда на чл.372 ал.3 вр. чл.371т.1 НПК е одобрил изразеното съгласие на подсъдимия и неговия защитник, като убедителни, последователни и кореспондиращи помежду си. Същите се подкрепят от приетите по делото писмени доказателства, касаещи дейността на В. ЕООД и К. 2010 ЕООД, функциите на подс. П. в двете дружества, съставените от него констативни протоколи като оръжеен майстор във второто дружество и констативни протоколи от извършените проверки на място в оръжейния магазин в кв. Г., [улица] от служители на КСО-07 РУ-СДВР.

От показанията на свид.Е. А. - инспектор в служба КОС при РУ-Е. П., се установява предмета на дейност на В. ЕООД и представителните функции на подс. П., извършваните в кръга на служебните му задължения проверки в фирмения магазин в Равно поле, [улица], при които не са констатирани нарушения и не е установено наличието на автоматични пистолети марка U., за които пояснява, че могат да бъдат продавани само в обезопасено състояние. Същият дава подробна информация относно съществуващите различия в реда за продажба и документално оформяне на огнестрелни оръжия и деактивирани такива, както и относно самата процедура по деактивация, която не позволява последваща им преработка и възстановяване в бойни.

В тази насока са и показанията на свид. В. Г. - началник група „КОС“ в 07 РУ - СДВР съдържащи сведения за местонахождението на общия офис на фирмите В. ЕООД и К. 2010 ЕООД в кв. Г., на [улица], наличието на издадени разрешения за търговия, пренасяне и съхранение на огнестрелни оръжия, съгласно ЗОБВВПИ, а за К. 2010 ЕООД - и за извършване на ремонтни дейности и деактивиране на оръжия; представителните функции на И. П. и дейността му като оръжеен майстор в К. 2010 ЕООД, ползваните под наем складови помещения в промишлената зона на [населено място] поле за съхранение на по - голяма част от огнестрелните си оръжия, както и за извършваните ежемесечно проверки на горепосочените търговски обекти, след предварително уточняване на датата и часа с подс. П.. От показанията му се установява начина на протичане на въпросните проверки, както и установения ред за деактивиране на оръжия, продажбата на огнестрелни и на деактивирани оръжия, и документалното им отразяване. Същият разказва за извършена конкретна проверка на 19.11.2016г. на място, по повод представен от И. П. за утвърждаване констативен протокол за извършена на 24.10.2016г. деактивация на огнестрелни оръжия, включително 50 картечни пистолета

У., при която подсъдимият заявил, че е продал същите на различни лица, на които не могъл да посочи имената, тъй като не бил издал касови бонове и др. документи при продажбите.

Тези двама свидетели са категорични, че ако едно оръжие е деактивирано съобразно установения нормативен ред, не би следвало да може впоследствие да бъде преработено в бойно - годно да бъде използвано по предназначение. От показанията им се установява, че служителите на КОС нямат задължение да присъстват при деактивиране на оръжията и те самите никога не са присъствали, както и че след обезопасяването от съответния оръжеен майстор, служба КОС няма задължението да извършва проверка дали оръжието отговаря на изискванията за обезопасяване т.е. дали обезопасяването е действително извършено. От изнесената от тях информация се установява, че последващите проверки по повод представените от подсъдимия констативни протоколи за извършена деактивация, са извършвани формално, чрез засичане на случаен принцип на произволно избрани оръжия от приходно-разходната книга с наличието им в склада и съответна съпоставка по серийни номера и модел, а наличните деактивирани оръжия се проверявани дали са отразени в съответните констативни протоколи. Същата намира потвърждение и в отразеното в съдържанието на съставените констативните протоколи за извършени проверки от служители на КОС 07 РУ-СДВР в магазин и оръжейна работилница на К. 2010 ЕООД, находящи се на [улица] във връзка с представени за утвърждаване в периода м.март - 19.11.2016г. констативни протоколи за деактивиране на огнестрелни оръжия, съставени от оръжеен майстор И. П. и М. Ч. - управител на фирмата. Те касаят извършени седем проверки, съответно на 11.05.2016г.; 15.06.2016г.; 14.07.2016г.; 29.08.2016г.; 11.09.2016г.; 12.10.2016г. и 19.11.2016г., които са протекли формално и не са имали за обект оръжията, предмет на делото, за чиято деактивация подс.П. е съставил посочените по –горе Констативни протоколи от 03.05.2016г; 29.08.2016г.; 19.09.2016г.; 03.10.2016г. и 24.10.2016г. Прави впечатление, че само при две от извършените проверки от 15.06.2016г. и 29.08.2016г. са проверени деактивирани оръжия, които обаче не са предмет на настоящото разследване и не фигурират в процесните констативни протоколи за извършена деактивация.

Въззивният съд за разлика от първата инстанция, намира, че от значение за изясняване на предмета на доказване, са и показанията на част от свидетелите, необсъдени в мотивите към присъдата, за които СНС е приел, че имат отношение единствено към обвиненията на останалите членове на групата. Действително същите не съдържат конкретна информация относно персоналната деятелност на подс. П., но дават такава относно вторичната престъпна дейност на групата и преследваните общи цели, явяващи се съставомерни признаци от престъпния състав, по който е

ангажирана наказателната му отговорност.

Така от показанията на свидетел с тайна самоличност идентификационен номер 223 се установява осъществяваната от 2011г. дейност от Д. Г., Й. Й. и В. Й., свързана с производството и продажбата на оръжия и намиране на клиенти за тях - първият като бивш стругар се занимавал основно в преработката на оръжията, а синовете му - с намирането на клиенти за тях. Свидетелят конкретизира и съответните продажни цени на пистолети Г. и М., уточнявайки, че става въпрос за оръжия със заличени номера, като дава сведения и за осъществена от него конкретна покупка на пистолет М., годен за употреба по предназначени, както и за осъществено посредничеството през м.юни 2016г. от негов познат между чужд гражданин, чийто имена конкретизира М. Г., и Д. Г., с цел покупка на пистолет Г..

В тази насока са и показанията на свид.Т. М., свидетелстващ за познанството си с Й. Й., който периодично му предлагал за продажба незаконни оръжия - пистолет „М.“ и автомати „С.“ и „К.“, включително и за продажба на други клиенти, за проведените между тях разговори във връзка с конкретна сделка за пистолет „М.“, честото пребиваване на Й.Й. в апартамента на приятелката му в кв.О. и изключително близките му отношения с свид. Г. Я., което се потвърждава и от извършените от него разпознавания на последните двама.

Въззивният съд кредитира показанията на тези свидетели, отчитайки тяхната непредубеност и последователност, и налична кореспонденция помежду им и с останалите доказателства по делото, включително ВДС от приложените СРС, установяващи преследваните от ОПГ цели за извършване на престъпления по чл.339 НК и набавяне на имотна облага, както и от протоколно определение от 13.12.2016г. по нохд № 22751/2016г на СРС, 112 състав, и свидетелските показания на Д.Д. и Д.Т., касаещи продажбата на пистолета Г..

От показанията на свид. А. Я. се установява познанството и близките отношения на Г. Я. с Й. Й. и Д. Г.; честите им посещения в апартамента, обитаван от него и сина му Г.Я., съпроводени с донасяне на пазарски торби и сакове, видимо пълни с тежки вещи, които оставяли в заключената стая на сина му; безпрепятствения им достъп до апартамента, дори и в отсъствието на лицата, живущи в него; честото пребиваване пред дома му на приятелката на Й. Й. и брат му В.. Свидетелят разказва и за конкретни два случая - единият в началото на м.ноември 2016г., при който Й. Й. и баща му свалили 3-4 тежки брезентови пазарски торби от багажника на джип, а втория от 16.11.2016г., когато при прибирането си в къщи, заварил двамата в апартамента, в който се усещала „остра специфична миризма на оръжейна смазка“. Показанията му се възприемат с доверие от въззивният съд, като достоверни, логически подредени, градящи се на лични, непосредствени впечатления и същевременно намиращи логично

продължение в резултатите от извършеното претърсване във въпросния апартамент, при което са иззети голямо количество огнестрелни оръжия и в други гласни доказателства.

В показанията си свид. Д. Д. – служител на ГДБОП изнася оперативна информация относно дейността на ОПГ, участниците в нея, техните функции, честите контакти помежду им, използваните закодирани послания в провежданите помежду им телефонни разговори, спрямо които са прилагани СРС, резултатът от които е материализиран в приложените по делото ВДС. В този смисъл резонни се явяват доводите на защита за изключването им в тази част от доказателствената съвкупност. В останалата част обаче, същите съдържат информация за предприети действия по повод засечен телефонен разговор на 18.11.2016г. в 16:45ч. между М. Т. и Й. Й., в който първата получила зашифровани указания, като при последващо наблюдение и проследяване е установена извършена продажба от Й. на два пистолета Г., донесени в найлонов плик от Т.. За проведеното наблюдение и проследяване свидетелства и Д. Т., също служител на ГДБОП. Сведенията изнесени от двамата се базират на лични възприятия, не касаят данни придобити чрез СРС, и се потвърждава от протокол от 13.12.2016г. по нохд № 22751/16г. по описа на СРС, 112 състав, съдържащ одобрено споразумение за прекратяване на наказателното производство, с което М. А. Г. е признат за виновен за престъпление по чл.339 ал.1 НК – държане на два пистолета Г. на 18.11.2016г. В този смисъл същите се възприемат с доверие като даващи информация относно дейността на ОПГ.

Правилно СНС е игнорирал от доказателствената съвкупност свидетелските показания на А. П., като базиращи се на получена при изпълнение на служебните му задължения оперативна информация и такава от прилагане на СРС, доколкото по делото са приложени съответните ВДС, както и показанията на свидетелите С. М. и Д. Е., като нямащи принос за разкриване на обективната истина.

Без съмнение, за изясняване на обстоятелствата по делото доказателствена стойност имат посочените по-горе при изложението на приетата за установена фактическа обстановка експертни заключения. Същите са пълни и ясни, съдържат обоснован и аргументиран отговор на поставените задачи, не пораждат съмнение за тяхната правилност, и в този смисъл могат да бъдат надеждна доказателствена основа за установяване на релевантните факти от предмета на доказване.

Без основание се явяват защитните възражения за некредитиране на експертните изводи на вещото инж.Д.Ц. по изготвените от него две съдебно трасологически експертизи с №26/15.02.2018г. и №164/07.11.2018г. поради липса на съответна компетентност, вътрешна противоречивост и липса на отговор за начина на установяване на идентичност на трите съставни елемента на изследваните оръжия с тези на

оръжията, деактивирани от подсъдимия. Въззивният съд възприе експертните заключения като надлежно изготвени, приобщени и способстващи за изясняване на обстоятелствата по делото. Същите са дадени от вещо лице притежаващо необходимите и съответни на поставените задачи специални знания, професионален опит и квалификация в съответната област. Експертът е вписан в списъка на вещите лица за извършване на съдебно-балистични експертизи към ОС София, работил е като експерт по балистични експертизи от 1998 г. в ОД МВР - [населено място], а понастоящем е началник отдел „Криминалистика“ в отдел „Криминалистически“ на НСлС. Както в писмените експертни изложения като цяло и в отделните им части, така и при разпита на експерта пред съда, не се констатира вътрешни противоречия и в този смисъл оплакванията в тази насока от страна на подсъдимия и защитника му се явяват несъстоятелни. Защитните възражения за липса на установена идентичност между изследваните оръжия и тези, фигуриращи в констативните протоколи като деактивирани, не се споделят от съда, тъй като по делото не съществува нито едно доказателство за извършвана подмяна на отделни части от оръжията.

От заключението на назначената от въззивния съд комплексна видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза се установява, че записите в представения 1 бр. външен хард диск марка „Т.“ размер 500 GB и № [номер], с копирани налични файлове с видеоархив от камерите за наблюдение в обект на адрес [населено място], [улица], съдържат заснети файлове в периода 21.10.- 02.11.2016г., на които е заснето само лице, отговарящо по лицеви характеристики на подс. И. П.. Същото не разколебава обвинителната теза, тъй като горепосоченият период е малка част от периода, в който е съществувало престъпното сдружение, а освен това доказателства за контакти на подсъдимия с членове на групата, включително и в оръжейния магазин на горепосочения адрес се установяват от множество други доказателствени източници - свидетелски показания и ВДС.

Заключенията на останалите експертизи: дактилоскопна експертиза № 16/Д.-399 /за липса на проявени годни за сравнително изследване и идентификация дактилоскопни следи по пушка иззета от [населено място], [улица] /; балистична експертиза № 99-Е/2017г./за техническа изправност и годност за стрелба на същата пневматична пушка/; почеркова експертиза /затова че ръкописните буквени и цифрови текстове от двете страни на лист хартия с логото на „М-тел Приложение Б“ са изпълнени от Т. Й./ и дактилоскопна експертиза № 17/Д.-95 /установяваща отпечатък от палеца на лявата ръка на Й. Д. Й. върху същия лист хартия/; СМЕ на ВД по метода на Д.- профилирането №17/Д.-68 /установяващо биологичен материал на Т. Й. върху същия хартиен лист/, дактилоскопна експертиза №16/Д.-342 / за липса на годни дактилоскопни следи по представените за изследване 2

кутийки с по 50 патрона и кутийка с 50 патрона, картечен пистолет и пистолет „Е. Е.“, 7 патрона и полиетиленово пликче/; Балистична експертиза №113-Е/2017г. /с обект 20 бр. метални пружини, 1 бр.метална скоба; 1бр. метална цев и 1бр. цилиндричен метален детайл/; дактилоскопна експертиза №17/Д.-3 и дактилоскопна експертиза № 16/Д.-343 / за липса на годни дактилоскопни следи по изследваните обекти/; биологична експертиза № 65-Б/2017г.; съдебно-медицинска експертиза по метода Д.-профилиране № 17/Д.-44 /за установяване на Д.-материал на М. Т. и Й. Й./ върху част от иззетите от обитаваното от тях жилище пистолети и пълнители/; биологична експертиза № 43-Б/2017г.; дактилоскопна експертиза № 16/Д.-352 /за липса на дактилоскопни следи по вещи иззети при обиск на М. Т./; дактилоскопна експертиза № 17/Д.-8 /за липса на годни дактилоскопни следи по 17 бр. метални пружини, метална скоба, метална цев и метален елемент/; дактилоскопна експертиза №16/Д.-341/ за липса на годни дактилоскопни следи по 6 бр. картечни пистолети, 7 бр. пълнители, иззети от жилище в [населено място],[жк]бл.32 вх.Б ап.24, обитавано от Г. Я./; дактилоскопна експертиза №17/Д.-1/ за липса на годни дактилоскопни следи по вещи иззети от същия адрес/; дактилоскопна експертиза № 17/Д.-2/ за липса на годни дактилоскопни следи по 42бр. картечни пистолета, пълнители, оптичен прибор, кутия с 50бр., 10 бр.патрони , иззети от същия адрес/; съдебно-медицинска експертиза по метода Д.-профилиране № 17/Д.-57 /за установен биологичен материал чифт текстилни работни ръкавици, черни предпазни очила, бяла текстилна маска маска, полиетиленов плик В., яке и черен работен панталон, произхождащ от Г. А. Я./; физикохимична експертиза № 17/Ф.-30 /установяващо наличие на нитроцелулоза –основен компонент в състава на бездимните барути - по горепосочените яке, панталон, чифт ръкавици/; съдебно-медицинска експертиза по метода Д. - профилиране № 16/Д.-629 /за установен биологичен материал, произхождащ от Г. Я. по оптичен прибор/, имат отношение към престъпната дейтелност на останалите участници в ОПГ.

Правилно СНС е кредитирал, коментираниите по-горе протоколи за извършени при спазване на процедурата, регламентирана в НПК, претърсвания и изземвания в домовете на членовете на ОПГ и в л. а. „Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] А, управляван от осъдения Д. Г., при които са намерени големи количества огнестрелни оръжия, парични суми и екземпляр от констативен протокол 24.10.2016г. за извършена деактивация на огнестрелни оръжия и други вещи, имащи връзка с престъпна дейтелност от групата.

Относими към предмета на доказване са Протокол от 16.12.2016г. отразяващ доброволно предаване от свид.А. Я.; съставените от подс. П. констативни протоколи за деактивиране на оръжия от 03.05.2016г.; 29.08.2016г.; 19.09.2016г.; 03.10.2016г. и 24.10.2016г., книгата за приход и

разход на оръжия на [фирма], документите относно заявената и получена доставка на оръжия - картечни пистолети „С.“ и „У.“ от чешкото дружество „П. груп“, документите, касаещи извършваните от подс.П. дейности с оръжия и боеприпаси, в качеството му на представител на дружества, притежаващи разрешение за такава дейност и документите, удостоверяващи квалификацията му на оръжеен майстор.

Правилно СНС е приел, че са спазени относимите законови разпоредби при използването по делото на специални разузнавателни средства и изготвянето на съответните веществени доказателствени средства, и същите, като процесуално валидни и годни, обосновават фактическите положения, изведени от съда въз основа и на другите доказателства по делото. Приложените ВДС от експлоатирани СРС спрямо други участници в престъпната група отразяват контакти на подс.П. с Й. Й. и Г. Я. Показателни са записаните телефонни разговори чрез СРС : в том 2- ВДС разговори с № 1 от 28.10.2016г.; № 2 от 28.10.2016г.; № 3 от 31.10.2016г.; № 24 от 18.11.2016г. между Г.Я. и Й. Й., сочещи на доверителни отношения с И. П. /; в том 6 – ВДС разговор № 6 от 11.08.2016г. между Д. Г. и Й. Й., съдържащ уговорки за провеждане на среща на сервиза в 13.30 часа, както ВДС „фотоснимка“ и „видеозапис“, отразяващи действията на двамата на между 14.08ч. – 14.10ч. на същата дата в района на кв. Г., [улица]и последваща среща между тях и В. Й.; в папка 1 „Пубис“ телефонни разговори с № 2 от 24.04.2016г.; № 14 от 05.05.2016г.; № 35 и 36 от 26.05.2016г.; № 40 и 41 от 30.05.2016г.; № 47 от 03.06.2016г.; № 51 от 27.06.2016г.; в том 12 от явните материали № 8 от 03.10.2016г., №12 от 07.10.2016г.; № №15 от 12.10.2016г.; №21 от 13.10.2016г.; № 26 от 14.10.2016г.;, № 45 от 20.10.2016г.; № 52 от 25.10.2016г.; № 58 от 28.10.2016г.; № 68 от 01.11.2016г.; № 73 от 02.11.2016г.;№№ 107; 108 от 18.11.2016г. , сочещи на активна доверителна комуникация . между Й.Й. и подсъдимия П., включително и за уговаряне на срещи между двамата, в това число и в оръжейния магазин; в том 12 от явните материали последващите телефонни разговори между Й.Й. и М.Т., Г.Я. и Д.Г. №№16; 17 от 12.10.2016г.; № 32 от 18.10.2016г., № 57; 59 от 28.10.2016г. ; № 61 от 31.10.2016г. ; №№ 69;70;72 от 01.11.2016г.; № 72 от 01.11.2016г.;№№ 107;108 от 18.11.2016г., от съдържанието на които могат да се изведат изводи за познанството между подсъдимия и комуникиращите лица. Посоченият телефонен разговор № 32 от 18.10.2016г. е проведен непосредствено след среща на същата дата между Й.Й. и П., за която в том 1 –ВДС е приложена ВДС „фотоснимка“ на последните двама в района на кв. Г., [улица], [населено място].

Правилно като имащи значение към предмета са преценени и иззетите като веществени доказателства огнестрелни оръжия. Както бе посочено по-горе, същите са намерени в жилища, обитавани от членове на ОПГ като 44 бр. от картечните пистолети У. /иззети от дома на Г.Я./, 1 бр. пистолет

марка „Н.&К.“, 2 бр. пистолета „G.“ мод.17 и 1 бр. пистолет марка „CZ“ /иззети от дома на М.Т./ са отразени като деактивирани в Констативен протокол от 24.10.2016г.; картечен пистолет С. /иззет от дома на Т.Й./ е отразен като деактивиран в Констативен протокол от 19.09.2016г.; 2 бр. пистолет марка „G.“ мод.17 и мод.21 и 1 бр. пистолет „М.“ /иззети от дома на М.Т./ фигурират като деактивирани в Констативни протоколи, съответно от 03.05.2016г., от 03.10.2016г. и от 29.08.2016г., всички съставени от подс. П., в качеството му на оръжеен майстор на [фирма].

От изисканите от въззивната инстанция и приети по делото писмени доказателства се установява, както следва: от протоколно определение от 06.07.2018г. по нохд № 2011/2017г на СНС, 16 състав и протоколно определение от 15.08.2017г. по нохд № 2080/2017г на СНС, 11 състав признаването за виновни и осъждането в влязъл в сила съдебен акт на останалите шестима членове на ОПГ по обвиненията за престъпления по чл.321 ал.3 НК и по чл.339 НК; от изисканите документи от Безконтактни мултиплексорни вериги ЕООД се установява, че в периода 17.-28.10.2016г. Г.Я. е преминал курс за професионално обучение „Майстор по ремонт на оръжие“, като таксата за същия е внесена К. 2010 ЕООД; от писмо № 513000-33264/24.07.2018г. от началника на отдел ОП-СДВР се установява, че в периода на съществуване на ОПГ останалите участници в нея, извън подс.П., не са имали издадени разрешения по ЗОБВВПИ; от констативни протоколи за извършени проверки на оръжеен магазин К. 2010 ЕООД от служители на КОС 07 РУ-СДВР се установява предмета на същите; от справки от националните мобилни оператори се установяват част от мобилните номера, ползвани от участниците в групата; представените от представителя на прокуратурата Експертна справка № 18/БАЛ-26 от 03.12.2018г.; 2 бр. протоколи за претърсване и изземване от 30.11.2018г.; постановление за привличане на обвиняем от 01.12.2018 г. на И. П., всички по ДП № 286/2018г. по описа на ГДБОП-МВР, Договор за отдаване под наем на недвижим имот от 08.01.2016 г. касаят привличането на подс. П. като обвиняем по друго наказателно производство за престъпления по чл.321 ал.6 НК и по чл.339 ал.2 вр. ал.1 НК, по което понастоящем е с мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Въззивната инстанция не споделя защитните доводи за недоказаност на обвинението. Коментиранията по-горе гласни доказателствени източници, експертни заключения и ВДС, изготвени въз основа на прилаганите СРС, преценени в съвкупност и логическа връзка помежду им по категоричен и несъмнен начин установяват интензивната комуникация на подсъдимия с ръководителя на ОПГ, контактите му с Г.Я., познанството му с други двама участници в нея – Д. Г. и В. Й., както и персоналните му функции и активна деятелност, насочени към реализиране на набеязаните общи цели на престъпното сдружение. Действително част от свидетелите не споменават името на подсъдимия и конкретни негови действия, но

дават информация за дейността на групата като цяло, както и на други нейни членове. Настоящият съдебен състав намира за резонни защитните възражения, че част от приетите за установени факти от първата инстанция не намират опора в събрания по делото доказателствен материал, и в този смисъл са изведени въз основа на предположения. Такива се посоченият начален момент за участие на подсъдимият в ОПГ /м.март 2016г./, извършваното от него съгласувателни действия с ръководителя на групата във връзка с покупката на оръжията, както и констатацията, че с оглед установената практика за съгласуване на времето за извършване на проверките от служителите на КОС към 07 РУ-СДВР „подсъдимият П. разполагал с време да приведе състоянието на намиращите се в обекта му оръжия и други стоки в предвидения от закона и подзаконовите актове ред“. В мотивите си СНС не е посочил въз основа на кои доказателства и доказателствени средства приема за начален момент на участие на П., посочения в обвинението – неустановена дата през м.март 2016г. От приложените ВДС /том 7 / се установява, че първият телефонен разговор между П. и Й. Й. е от дата 24.04.2016г., а първият констативен протокол, съставен от подсъдимия, съдържащо оръжие намерено в друг участник от групата е от 03.05.2016г.. От показанията на Й. Й. се установява, че първото му посещение в оръжейния магазин на П. е 2 седмици след взетото през м.април решение за търгуване с огнестрелни оръжия, като впоследствие извършвал покупки за период от 6-7 месеца на различни по вид оръжия. От показанията на Д.Г. се установява, че познанството им с подсъдимия е от 2016г. Предвид гореизложеното и съобразявайки липсата на други доказателства, сочещи на точното време на включване на подс.П. в сформираното престъпно сдружение, въззивният съд приема за доказано, че към 03.05.2016г. /датата на която са обективирани конкретни негови действия, насочени към постигане на общите преследвани цели/ подсъдимият е участвал в процесната ОПГ. Не се откриват доказателства подсъдимият да е съгласувал с ръководителя на групата покупките на оръжията, както и да е извършвал твърдените в мотивите действия, предхождащи проверките на място от служители на КОС към 07 РУ-СДВР. Както бе отбелязано по-горе тези проверки не са имали за предмет да проконтролират извършена ли е действително деактивацията, отразена от подсъдимия в съставените констативни протоколи.

Позоваването във въззивната жалба на показанията на свидетеля Д. и обясненията на подсъдимия П., с аргумент за непрецизност на приетата за установена фактология по делото, отнасяща се до отношенията между подсъдимия и свид.Й. Й., съдът намира за неоснователно, тъй като твърдените от защитата факти и обстоятелства не се откриват във въпросните свидетелски показания, възпроизвеждащи информация получена чрез прилагане на СРС, а относно обясненията на подсъдимия по-горе вече бяха изложени съображения за некредитиране в тази им част,

поради явната им насоченост към обслужване на защитната теза и липсата на други подкрепящи ги доказателства.

От съвкупния анализ на коментираните експертни заключения еднопосочно и категорично се установява извършеното заличаване на серийните номера на процесните огнестрелни оръжия и последващото установяване на част от тях след съответната обработка, както и годността им да произведат изстрели и в този смисъл липсата на извършена деактивация по начина отразен в съставените от подсъдимия констативни протоколи, която би следвало да направи невъзможно последващото им възстановяване в годни за употреба по предназначение. От експертните заключения се установява, че не е извършена деактивация и по начина посочен в обясненията на подсъдимия и свидетелските показания на други членове на групата. Въззивният съд не намира основание да се усъмни в тези експертни изводи, тъй като предназначението и смисълът на процеса на деактивация, съгласно Наредба № Из-1031 от 15.04.2011г. за реда за обезопасяване от нежелан достъп и сработване по предназначение на огнестрелни оръжия за културни цели и колекциониране, е именно обезопасяването на огнестрелните оръжия и необратимото им превръщане в негодни за използване по предназначение. В този смисъл лишени от логика се явяват твърденията на подсъдимия, че експертното изследване касае състоянието на оръжията след последващата им преработка и преправяне в бойни, а не към момента на извършеното от него обезопасяване. В тази насока без основание се явява и защитното позоваване на показанията на свид. А., като подкрепящи тезата на подсъдимия, тъй като този свидетел е категоричен, че именно констативния протокол, издаден от ГД КОС е този, по който следва да работят оръжейните майстори и е създаден точно с тази цел, като в него са посочени в детайли и съответните изисквания и показатели, за да се приеме, че оръжието е обезопасено. Свидетелят е категоричен, че извършеното обезопасяване по предписания начин прави невъзможно последваща преработка и превръщането на оръжието в бойно. В тази насока, както бе отбелязано по-горе са и изявленията на другия разпитан по делото служител на КОС – свид. В. Г., който е категоричен, че при деактивиране интервенциите върху метала са ясно забележими, и съответните експертни заключения за липса на следи от извършени такива интервенции върху изследваните оръжия, по начините, описани от подсъдимия и в констативните протоколи. Тази еднопосочност на доказателства мотивира въззивният съд да приеме твърденията на подсъдимия и негова защита за изолирани, доказателствено неподкрепени и целящи оневиняването му. Съдът не дава вяра и на твърденията на част от другите членове на групата, че иззетите оръжия са били закупувани като обезопасени и впоследствие преправяни в бойни, като ги намира за изолирани и насочени към обслужване на защитната теза на подсъдимия.

Вътрешната убеденост на съда за доказаност на повдигнатото обвинение за престъплението по чл.321 НК се базира на обективното, пълно и всестранно изследване на всички обстоятелства по делото в съвкупност и логическа връзка помежду им. Посочените по-горе доказателства в полза на обвинителната теза са убедителни, последователни, взаимнодопълващи се, еднородни, като налагат единствено възможния извод за принадлежността на подсъдимия към разследваната ОПГ.

Предвид гореизложеното въззивният съд прие, че възприетите фактически положения са изяснени в необходимата степен и достатъчна пълнота. По несъмнен начин са установени всички обстоятелства от значение за правилното решаване на делото – факта на извършване на деянието, авторството и механизма на неговото осъществяване. Фактическите констатации в мотивите са правилно изведени, с изключение на частите, посочени и коригирани по-горе, като при оценката на наличните доказателствени материали не са били допуснати логически грешки. Първата инстанция е изпълнила процесуалните си задължения за изследване на обстоятелствата по делото, относими към главния факт от предмета на доказване в процеса. Липсва превратна интерпретация на доказателствата, в разрез с правилата на формалната логика. При установяване на решаващите факти свързани с въпроса, извършено ли е или не престъпление от подсъдимия, след анализ на доказателствената съвкупност, СНС е стигнал до верни правни изводи, които се споделят от въззивната инстанция.

При обсъждане на съставомерността на деянието първостепенният съд е съобразил изводите си с правната теория и съществуващата съдебна практика. Престъпното деяние по чл.321 ал.3 т.2 НК е уредено в глава X от Особената част на НК, като част от престъпленията против реда и общественото спокойствие. Непосредствен обект на посегателство са обществените отношения, гарантиращи нормалното функциониране на законовия ред в обществото и осигуряване спокойствието на неговите членове.

Основна характеристика на организираната престъпна група е наличието на количествен критерий по отношение на участниците в нея - субектите трябва да са минимум трима, като за съставомерността на деянието не е нужно всички участници да се познават и да осъществяват пряк контакт помежду си. Престъпното сдружение е структурирано и без наличие на формално разпределение на функциите между участниците, продължителност на участието или развита структура. Абсолютно наложително условие за ангажиране на наказателната отговорност е наличието на съзнание за принадлежност към групата и знание, че членовете ѝ действат синхронизирано, като решението трябва да е взето на базата на информиран избор, като не е необходимо лицето да е напълно наясно със структурата и организационните връзки между отделните

участници. Друг съществен елемент е трайността на престъпното сдружение с предварително дефинирана цел, определяща се основно от характера и съдържанието на изградените взаимоотношения между членовете му.

Престъплението по чл.321 НК е на формално извършване – касае предварителна престъпна дейност, изразяваща се в умишлено създаване на предпоставки, условия за последващи престъпни действия на пригответелство и най-вече за извършване на нови престъпления в бъдеще, при което е налице т. нар. „необходимо“ съучастие. За съставомерността на деянието е достатъчно постигането на съгласие за извършване на сочения вид престъпления, в конкретния случай по чл.339 НК, без да е необходимо да са конкретизирани количеството и стойността на оръжията респ. лицата на които те ще бъдат разпространявани..

От събраните по делото доказателства се установява структура, характерна за ОПГ с обединените усилия на всички участници в нея, насочени към извършване на престъпления по чл.339 НК, като от обективните им действия и обстоятелствата, при които те са били осъществени, се извежда и общия умишъл, включително съзнанието им за преследваните цели. Съгласуваността в действията и трайността на взаимоотношенията между подсъдимия и част от останалите членове на групата се очертава от ВДС и от съдържанието на проведените между тях телефонни разговори. Всеки член е действал съобразно разпределението на функциите, които е имал в групата, като не се е налагало между отделните членове да бъде осъществяван постоянен и ежедневен контакт. В тази връзка без съществено значение е обстоятелството, че подс. П. е познавал и контактувал само с част от другите членове и въобще не е комуникирал с други от тях. Константно е разбирането както на доктрината, така и на съдебната практика, че за съставомерността на поведението на подсъдимия по чл. 321 НК не е задължително личното му познанство с всички привлечени към престъпната дейност, а е достатъчно умишълът му да включва представи за самоличността поне на още две такива лица.

Безспорно и за въззивния съд по делото се установява наличието и на второто квалифициращо обстоятелство „користна цел“. Такава цел е налице, когато извършителят желае чрез престъпление да набави за себе си или за друго имотна облага, в конкретния случай генериране на парични печалби от извършваната вторична дейност по чл.339 НК. П. се е „обвързал“ с ОПГ, именно защото е очаквал такова облагодетелстване от престъпленията – цел на групата. Доказателства в тази насока се съдържат не само в признанията на част от членовете ѝ, но и във ВДС от прилаганите СРС.

От събраните по делото доказателства може да бъде направен категоричен извод, че като участник в инкриминираната ОПГ, П. е съзнавал принадлежността си към нея и е знаел, че членовете ѝ действат

синхронизирано. Бил е обвързан с трайни взаимоотношения с ръководителя на групата, пряко е контактувал във връзка с дейността ѝ с него и друг участник от нея – Г. Я., познавал е лично други двама от членовете ѝ, като е доказано и естеството на контактите им. За съществуването на ОПГ са необходими обективизирано поведение и установен умисъл на поне три лица за нея, с приемане за осъществяване на целите на групата, които в случая се установяват по несъмнен начин от анализа на доказателствената съвкупност. Подсъдимият е съзнавал е принадлежността си към ОПГ, знаел за най-малко още две лица в състава ѝ, както и че действа синхронизирано с тях и дейността му е насочена към извършването на престъпления по чл.339 НК. В конкретния случай извършваната дейност не е инцидентна - за конкретно престъпление, а обхваща съгласието на отделните лица в групата относно създаване на предпоставки за извършване на повече от едно престъпление и постигането на общи престъпни резултати, чрез които се цели реализиране на печалба от престъпната дейност. Подсъдимият е извършвал конкретни действия, насочени към осъществяване на тези цели, като не е бил лишен от годност да съзнава, че действа съвместно с останалите за тяхното постигане.

От субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл – деецът е съзнавал е общественотоопасния характер на деянието и общественотоопасните му последици. Неоснователно е защитното оплакване за субективна несъставомерност на деянието. Изпълняваните от П. функции, свеждащи се до осигуряване на огнестрелни оръжия чрез използване на управляваните от него фирми, неизвършване на деактивация по предписания нормативен ред, въпреки изричното му задължение като оръжеен майстор в тази насока, несъмнено са били елемент от една трайна, съгласувана и добре планирана дейност с разпределение на задачите между участниците, повече от трима, имаща за цел именно извършване на престъпления по чл. 339 НК. Всички тези обстоятелства са били съзнавани от подсъдимия, като участник в ОПГ, който е извършвал конкретната деятелност, съобразена с персоналните му задачи, насочена именно към постигане на преследваните общи цели.

Както бе аргументирано по-горе, настоящият въззивен състав, разграничавайки се от становището на първата инстанция, намира, че липсват категорични и несъмнени доказателства по обвинението на подс. П. за участие в разследваната престъпна група в периода от неустановена дата през м.март 2016г. до 03.05.2016г., което налага частичното му оправдаване в тази част чрез изменение на първоинстанционната присъда.

Базирайки се на изложеното, въззивният съд намира за законосъобразен и обоснован крайният извод на СНС за съставомерност на деянието на подс. П. по чл.321 ал.3 т.2 вр. ал.2 НК. От фактическите обстоятелства приети за установени при спазване на правилата за

събиране, проверка и оценка на доказателствата, е направен законосъобразен извод, че деянието му обективира всички признаци от инкриминирания престъпен състав, поради което и правилно същият е бил признат за виновен.

При индивидуализацията на наказанието въззивният съд е ограничен в рамките, поставени му от страните и предвид липсата на подаден съответен протест от прокурора, не разполага с възможност за изменение на присъдата в санкционната ѝ част, в посока увеличаване на наложената от СНС санкция.

Определеното от първата инстанция наказание за конкретната престъпна проява е при условията на чл.54 от НК, в размер на минимума, предвиден в чл.321 ал.3 т.2 вр. ал.2 НК от 3 /три/ години лишаване от свобода. Обосновано като смекчаващи отговорността обстоятелства са ценени необремененото съдебно минало и трудовата ангажираност на И. П., а като отегчаващи - високата степен на обществена опасност на конкретната престъпна дейност, свързана с разпространение на оръжия с голяма огнева мощ и сравнително високата степен на обществена опасност на самия деец, предвид липсата на съответни морални задръжки за нейното осъществяване т.е. акцентирано е на осъществяваната вторична дейност по чл.339 НК, за която по отношение на П. няма повдигнато обвинение. Същевременно първостепенният съд е пропуснал да вземе предвид като отегчаващо отговорността обстоятелство броят на квалифициращите признаци от състава на чл.321 ал.3 НК, реализирани в хода на престъпната деятелност, а именно два - групата е създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл.339 НК. Действително законодателят забранява двойното отчитане на едно и също обстоятелство, веднъж за възникване на наказателната отговорност и повторно за индивидуализирането ѝ, но количеството на квалифициращите признаци на извършеното престъпление, само по себе си, не е елемент от престъпния състав и поради това няма пречка да бъде ценено на плоскостта на отегчаващите отговорността обстоятелства. /Решение № 87/2004г., I н.о., ВКС; Решение № 329/2009г., I н.о., ВКС/. Несъмнено такова обстоятелство се явява и голямото количество на огнестрелните оръжия, както и техния вид. Настоящият въззивен състав не споделя становището на СНС, че завършеното висше образование от подсъдимия има характера на смекчаващо отговорността. Напротив високата степен на образование, при това свързана с упражняването на юридическа професия /П. е адвокат/, не е имала своя възпиращ ефект за съблюдаване на законовите норми дори и при паралелно развиваната от подсъдимия трудова дейност като оръжеен майстор.

Относителната тежест на всички обстоятелствата по чл. 54 НК, смекчаващи наказателното му положение не дава основание да се приложи разпоредбата на чл. 55 ал.1 т.1 НК, с оглед липсата на изключителни, както

и многобройни такива, от които да се изведе извод за несъразмерна тежест и на най-лекото предвидено в закона наказание.

Въпреки наличието на всички формални предпоставки по чл. 66 ал. 1 НК, законосъобразно първостепенният съд не е приложил тази законова разпоредба, като е постановил ефективно изтърпяване на наложеното наказание. Изложени са съображения от една страна за липсата на задръжки и самокритичност, съпроводени с отсъствие на желание за поправка по собствени подбуди, а от друга – за успешното постигане на генералната превенция.

В индивидуалната си превенция наказанието е ориентирано към преодоляване на изградените отрицателни възгледи и противоправни навици и същевременно изграждане на нови ценности и вътрешни задръжки, възпитаване на чувство на респект към закона и правовия ред в съзнанието на дееца, както и към предупредително въздействие и отнемане на възможността за бъдещи негови престъпни прояви. Размерът му не е автоматична гаранция за постигане на по-успешен превъзпитателен ефект. За реализиране на генералната превенция от решаващо значение е най-вече неизбежността на наказанието - съвременното санкциониране на конкретната престъпна проява, като възпитателното и предупредително въздействие спрямо другите граждани зависи от пропорционалността между вида и размера на санкцията от една страна и обществената опасност на дееца, конкретното деяние и моралната му укоримост от друга. Справедливото наказание съдейства за постигане и на двете форми на превенция, като значението на генералната е съпътстващо индивидуалната и не трябва да е с приоритет над нея.

Съобразявайки гореизложеното, настоящият въззивен състав се солидаризира с крайния извод на СНС, че прилагането на института на условното осъждане не би довел до успешно постигане на целите на личната и генералната превенция. Високата степен на обществена опасност на организираната престъпна дейност, конкретните особености на целената вторична деятелност и степента, в която са постигнати преследваните цели, с активния принос на конкретното подсъдимото лице, неговата роля и функции, каузален принос в престъпното сдружение, съпоставени с упражняваната от него трудова и професионална дейност, характеризират П. като лице с завишена обществена опасност и в този смисъл ефективното му осъждане с поставяне в социална изолация не се явява прекомерно тежко и несправедливо санкциониране, като същевременно би въздействало предупредително и възпитателно спрямо останалите членове на обществото. В този смисъл целите на генералната и най-вече на личната превенция, не могат успешно да бъдат реализирани с отлагане изпълнението на наложеното наказание, поради което въззивният съд не споделя становището на защитата, че характеристиките на инкриминираното деяние и конкретния деец мотивират прилагане на

института на чл.66 НК. Подобен подход би бил проява на излишно снизхождение и не би способствал за осъществяване задачите на наказателната репресия. Съобразявайки нормата на чл. 57 ал.1 т 3 от ЗИНЗС, СНС правилно е определил първоначалният режим - „общ“, за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода.

Съобразявайки разпоредбата на чл.189 ал.3 НПК, първоинстанционният съд правилно се е произнесъл по направените по делото разноски. Към същите следва да се прибави сумата от 418,47 лева, явяваща се размера на направените разноски в хода на въззивното производство.

Законосъобразно съдът е подходил и по отношение отнемане в полза на държавата на основание чл.53 ал.2 б. „а“ НК на огнестрелните оръжия и боеприпаси, приобщени като веществени доказателства по делото. Пропускът на СНС да се произнесе по въпроса за останалите веществени доказателства няма пречка да бъде отстранен по реда на чл.306 ал.1 т.4 НПК.

По изложените съображения и на основание чл.334 т.3 НПК, Апелативният специализиран наказателен съд

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯВА присъда от 19.03.2018г. по нохд № 2080/2017г. по описа на Специализиран наказателен съд, 13- ти състав, като :

ОТМЕНЯ присъдата в частта, в която подсъдимият И. Д. П. ЕГН [ЕГН] е признат за ВИНОВЕН че е участвал в организираната престъпна група от неустановена дата през месец март 2016г до 03.05.2016г., като го признава за НЕВИНЕН и го ОПРАВДАВА по тази част от обвинението.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата част.

НА ОСНОВАНИЕ чл.189 ал.3 от НПК ОСЪЖДА подсъдимият И. Д. П. ЕГН [ЕГН] да заплати по сметка на АСНС направените в хода на въззивното производство разноски в размер на 418,47 лева /четиристотин и осемнадесет лева и четиридесет и седем стотинки /.

Решението подлежи на обжалване и протест пред ВКС в 15-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.